

ENQUÊTE OVER METHODEN EN MATERIALEN

De redactionele verklaring (T.v.T. 69; 957, 1962) naar aanleiding van de discussie, die tussen collega STEENS en schrijver dezes heeft plaats gevonden, geeft mij aanleiding tot enige kanttekeningen.

Het blijkt dat de redactie „in haar ijver de leesstof te vervolmaken” in het ingezonden stuk van collega STEENS zodanig aan het „vervolmaken” is geslagen, dat de strekking van de laatste alinea anders werd dan de schrijver bedoelde, terwijl hiervan aan collega STEENS geen mededeling werd gedaan. Dit had tot gevolg dat ik in mijn reactie op het ingezonden stuk de schrijver het lanceren van een onwaarheid verweet. Dit zou zeer zeker niet zijn gebeurd, als de oorspronkelijke tekst niet of volmaakter van redactiewege was „vervolmaakt”.

De (onjuist) bijgeschaafde zin in de bijdrage van collega STEENS luidde: „Besluitend wil ik opmerken, dat de collegae, die van hun instemming blij gaven, evenals ik volkomen op de hoogte waren van de door de heren A.A.D. DERKSEN en C.A.W. KORENHOF zo duidelijk gerubriceerde werkwijzen en voorkeursmaterialen”. Het wil mij voorkomen, dat het vervolmaken van de leesstof door – zoals de redactie schrijft – het „invoegen” van het woord „voorkeursmaterialen” (aan het einde van de zin) een ietwat vreemde „vervolmaking” is. Hierbij komt direct de vraag naar voren – zeer zeker nu de redactie zich bereid verklaart „deemoedig het zorgvolle hoofd te buigen” – waarom in de redactionele verklaring de oorspronkelijke tekst niet werd afgedrukt naast de „verbeterde”. Dan zou zijn gebleken dat de „vervolmaking” niet uitsluitend bestond uit het invoegen van het woord „voorkeursmaterialen”. (Collega STEENS was zo vriendelijk mij de oorspronkelijke tekst door de telefoon voor te lezen) Wanneer op de hierboven aangeduide wijze opening van zaken was gegeven zou dit zowel voor collega STEENS als voor de lezer en schrijver dezes aangenamer en verhelderder zijn geweest, bovendien openhartiger.

Als ik lees, dat het buitengewoon jammer is „dat collega DERKSEN in de gewraakte term (voorkeursmaterialen) een kritiek meent te moeten proeven...” en vervolgens dat het de bedoeling van de redactie was „de voorkeur van de geënquêteerden aan te duiden” dan spijt het mij te moeten zeggen dat ik deze gedachtesprong niet kan volgen.

Uit de hierboven geciteerde zin immers trekt m.i. geen enkele objectieve lezer de conclusie dat wij (KORENHOF en DERKSEN) de voorkeursmaterialen *van de geënquêteerden* – die we n.b. juist door middel van de enquête wilden leren kennen – zo duidelijk hebben gerubriceerd.

Tenslotte kan ik niet nalaten de redactie voor het lesje in wellevendheid, dat zij terloops meende te moeten weggeven, te danken. Desondanks blij ik van mening dat het niet letterlijk weergeven van een citaat – en zeker als dit door een academicus geschiedt – onbehoorlijk is. (De door mij in eerste instantie gebezigde terminologie, die door de redactie in de tweede alinea volledig wordt geciteerd en waarop in de vierde alinea nog eens wordt teruggekomen, zal ik om geen aanstoot te geven niet meer herhalen) Met de van redactiewege gegeven qualificatie „onervarenheid” heeft dit niets te maken.

A.A.D. DERKSEN